

השבת

של רבי נחמן מברסלב

ופוגם בברית, השם יתברך מקיימו בחסדו, בבחינת התורה הנעלמת, ומאריך אפיו עד שישוב.

אשה כי תזריע וילדה זכר ...

(ליקוטי הלכות – הלכות פדיון בכור ה' - ח')

כל אחד מישראל מגדול ועד קטן, יש לו איזה חלק בהדעת הקדוש, כי כל אחד מישראל הוא חלק אלקותו ממעל ויש לו שורש במחשבה דקודשא-בריך-הוא, שהוא שורש הדעת הקדוש. ועל-כן כשנולד אחד מישראל, אזי כפי בחינתו נמשך איזה התגלות הדעת בעולם, שעל-ידי שנולד ונתוסף אחד מישראל, על-ידי זה יתוסף ויגדל ויתרבה הדעת בעולם, לדעת את ה' הבורא הכל היחיד המשגיח ומושל יתברך. רק מתוקף התגברות הסטרא אחרא, מחטא אדם הראשון, ומחטאי הדורות שאחריו, בפרט בעת הגלות, מתגבר ההעלמה וההסתרה מאוד מאוד. כי זה ידוע שהקליפה קדמה לברי, ורוב ההולדות נמשכין על-ידי התגברות התאוה, כמו שכתוב: **הן בעוון חוללתי.**

ובזה מובן היטב מה שאיתא בזוהר הקדוש, שעל פגם הברית אין מועיל תשובה. ובאמת לאמות, איתא בכל הספרים שעל הכל מועיל תשובה. אך על-פי כל דרכי התורה הנגלית בוודאי אין מועיל תשובה על פגם טיפי המוח. אבל יש תורה הנעלמת שהיא בחינת חסד חנינם, שזהו החסד שתום ונעלם מעין כל, שעל-ידי זה נתקיים העולם, אפילו קודם מתן תורה, ואפילו בימי ערלה וכו' כנ"ל. ועל-ידי החסד הנעלם הזה, מועיל תשובה על הכל.

וביום השמיני ימול ...

(ליקוטי הלכות- הלכות מילה ג' - ה')

כי התורה וארץ-ישראל ומצוות מילה שהוא תיקון הברית הכל אחד! כי אי אפשר לזכות לארץ-ישראל, כי אם על-ידי מצוות מילה שהוא תיקון הברית, כמו שכתוב: **וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני וכו',** וכמו שכתוב ביהושע: **וזה הדבר אשר מל יהושע אותם,** ופירש רש"י: על-ידי דיבור מל אותם, אמר להם כסבורים אתם לירש את הארץ כשאתם ערלים וכו'.

על-כן, הדעת הנמשך על-ידי ההולדה, הוא בהעלם ובקטנות גדול. ועל כן אמו טמאה לידה מחמת גודל התגברות הטומאה שמתגרה אז, מחמת שרואה שנמשך אז איזה דעת בעולם. כי הטומאה כרוכה תמיד אחר הקדושה כידוע, ועל-כן צוותה התורה: **וביום השמיני, ימול בשר ערלתו.** ונסמך לפרשת טומאת לידה. כי גם הערלה נמשך משם שהערלה היא מסטרא דמסאבא (צד הטומאה) חופה על הברית קודש, ששורשו בדעת העליון, שדרך שם כל המשכת הדעת מדור לדור. ועל-כן צריכין למול הערלה ולגלות העטרה וכו', כמובן כל זה בכוונות.

וזה בחינת שבעת ימי ערלה שעוברין על התינוק קודם שנימול, זה בחינת שבעה עממין שהיתה ארץ-ישראל תחילה בידם, ואחר-כך ניתנה לישראל אחר שנימולו. וזהו: **וכרות עמו הברית לתת ארץ הכנעני החתי והאמורי וכו'.** וחושב כל השבעת עממין שמגרשין אותן על-ידי תיקון הברית שהוא בחינת מילה שניתנה בשמיני, שאז מעבירין שבע ימי ערלה מהתינוק ומגלין החסד דמתגלי בפומא דאמה, שהיה החסד הזה בתחילה שתום ונעלם בשבע ימי ערלה כנ"ל, ועכשיו נתגלה על-ידי המילה, ועל-ידי זה כובשין ארץ-ישראל, כי הכל אחד, כנ"ל.

וביום השמיני ימול ...

(ליקוטי הלכות – הלכות מילה ג' - ד')

וזה בחינת מצוות מילה בשמיני. כי גם בשביל זה צריכין לעבור על התינוק ז' ימי ערלה ואחר כך בשמיני מלין אותו. כי זהו בחינת מה שארץ ישראל היתה תחילה ביד כנען, ואחר-כך ניתנה לישראל. ומה שהיה העולם מתקיים בתחילה עשרים ושש דורות בלא התורה, ואחר-כך ניתנה תורה, כי בהכרח שתקדים הקליפה לברי. ובאמת גם בעת שליטת הקליפה הקודמת לברי, דהיינו בימי ערלה, בעת שארץ-ישראל ביד כנען, ובעשרים ושש דורות שלא ניתנה תורה, גם אז מקבלין חיות רק מהשם יתברך, שמחייה את כולם בחסדו הגדול, שהוא בחינת התורה הנעלמת.

ועל-ידי זה עיקר קיום העולם, כי על-ידי זה, אפילו כשאדם חוטא ופוגם בברית קודש, וכשפוגם חס-ושלום בברית קודש אזי נמשך חס ושלום הערלה דחפיא על ברית [שמכסה את הברית], והיה ראוי שחס-ושלום יחזור העולם לתוהו ובהו. כי עיקר קיום העולם הוא על-ידי תיקון הברית, כמו שכתוב: **אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי.** כי עיקר כלל ויסוד כל התורה כולה, הוא שמירת הברית קודש, וכמובא בזוהר הקדוש ובכל הספרים. ובשביל זה נקראת התורה ברית, כמו שכתוב: **ושמרתם את בריתי,** כי עיקר התורה היא שמירת הברית. ועיקר קיום העולם, היא על-ידי תיקון הברית. כמו שכתוב: **וצדיק יסוד עולם** וצדיק הוא מאן דנטר ברית (מי ששומר הברית). ואם כן תיכף כשאדם פוגם בברית, חס ושלום, היה ראוי שחס ושלום יחזור העולם לתוהו ובהו. אך השם יתברך חפץ חסד, ועל-כן הקדים הקליפה לברי, והקדים ז' ימי ערלה קודם המילה, להורות שגם בימי הערלה השם יתברך נותן חיות בחסדו הגדול שהוא בחינת התורה הנעלמת, ועל-ידי זה, אפילו כשאדם חוטא חס-ושלום

סיפור

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, כ"ו)

© מעשה שמעתי, שפעם אחת היה רבינו ז"ל, בחורף, על ברית מילה. ובא איש אחד, וקיבל לפניו אודות בתו, אשר פיתה אותה ערל אחד להמיר דתה, רחמנא לצלן, ונאבדה. וכבר חיפש אותה בכל הכפרים, ולא מצאה. ויאמר לו רבינו ז"ל, שנמצאת אצל הכומר דעירו, אשר לא עלה על דעתו שהכומר יעשה לו זאת, יען כי חי אתו בטוב מאד, ואמר אל רבינו ז"ל: **איך הולכים לבקשה?** והשיב לו שיסעו שני אנשים תיכף עם עגלת-החורף, סמוך לבית הכומר, ובתו תעמוד בחוץ, וכשתראה אותם, תיכף, תתרצה לנסוע עמם לביתה.

© וכך הוה, ואדמו"ר ישב עוד על סעודת ברית מילה. וכשנודע הדבר להערלים דשם, לקחו מקלות וקרדמות לילך ללחום עם היהודים אשר לקחו את הנערה מבית הכומר, ולקחתה בחזרה בחזקה. ונפל על היהודים פחד גדול, ואמר רבינו ז"ל שלא יפחדו: **רק יקחו בידם גם כן מקלות ולצאת כנגדם ויפחדו הערלים מהם וילכו להם.**

© וכך הוה, כשראו הערלים את מעט היהודים יוצאים כנגדם גם כן במקלות, הלכו להם, אף שלא היה שום דרך הטבע לזה.

לזכרון נפת אורינו ר' ישראל נב נער אסור נון ר' אייזיק שמש, צ"צ

© ואחר כך, השתדל רבינו ז"ל לשדך אותה עם בחור בעל מלאכה אחד סנדלר משם, והזהיר להבחור, ואמר: תשמור את עצמך, אם יזדמן לך איזה קטטה עמה, שלא תביישה בבזיון הזה, שרצתה להמיר דתה, ובעבור זה אני מביטייך שיהיה לך ממנה בנים טובים! וכן הוה, שנולדו לו ממנה בנים טובים רבנים לומדים, מופלגי תורה.

עצות

(לקוטי עצות - שמחה, ט"ז-י"ט)

על-ידי שמחה, זוכין לחידושין דאורייתא. כי שמחה הוא כלי לשאוב ולהמשיך ולקבל על ידה חידושין דאורייתא. על-ידי קדושת ארץ ישראל זוכין לבטל הכעס והעצבות. עיין ארץ ישראל, אות י"ד.

כשאדם שופט ודן את עצמו על כל דבר שעושה, על-ידי זה מבטל הדינים שעליו למעלה, ועל ידי זה זוכה לשמחה גדולה, עד שירקוד מחמת שמחה. אבל כשיש דין, חס-ושלום, אזי קשה לרקוד.

עיקר פגם הברית היא על-ידי עצבות ומרה שחורה. וכן להפך, עיקר שמירת הברית הוא על-ידי שמחה, כי על-ידי שמחה זוכין שהשם יתברך בעצמו יעזור לו לשמור את הברית קודש.

תפילה

(לקוטי תפילות א' - קכ"ב)

מלא רחמים, חמול עלי ועזרני והושיעני בישועותיך האמתיות, כי כבר אמרתי לפניך כמה פעמים, שכל העצות האמתיות והנפלאות שגלית לנו על-ידי הצדיקי אמת, אם אמנם כולם נכוחים וישרים, כולם אהובים, כולם ברורים, כולם קדושים, וכולם עומדים ברום עולם; אך מעוצם גשמיותנו וקשיות ערפנו, קשה עלינו לקיים העצה בעצמה, בפרט שרוב הדברים כל אחד נתלה בחברו ואיני יודע מהיכן ההתחלה, כי אני רחוק משמחה מחמת שפגמתי הרבה בברית קודש. וכן להפך קשה וכבד עלי לשוב על פגם הברית ולזכות לתקן הברית, מחמת שאני רחוק משמחה, כי עיקר שמירת הברית על-ידי שמחה, כמבואר בדברי חכמינו ז"ל בכמה מקומות.

ועתה, מאין יבוא עזרי, מאין תבוא תשועתי, מאין אבקש עזר ותרופה לחולה מדכא כמוני. שוטטתי בארבע פנות תרופה לא מצאתי, שבתאי אלך בבושת פנים לשחרך אל בעת צרתי, ואתנפל ואתחנן לפניך מלא רחמים בכל-עת, מלך אהוב צדקה ומשפט, שתזכני ותעזרני ותושיעני ותלמדני ותורני בכל-עת דרכי המשפט דקדושה, שאדע ואבין ואשכיל איך לדון ולשפוט את עצמי בעצמי בכל יום ויום על כל הדברים שעשיתי, ולמצוא דרך ועצה נכונה ואמתית, שאזכה לקיימה, באופן שאשוב מעתה מכל דרכי הרעים וממחשבותי הרעות, ולא אשוב עוד לכיסלה, באופן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולעסוק תמיד במשפט דקדושה, לשפוט את עצמי כראוי כרצונך וכרצון הצדיקים האמתיים, עד שאזכה על-ידי המשפט שאשפוט את עצמי

בעצמי, לסלק ולבטל כל המשפטים והדינים שלמעלה ממני, שלא יהיה כח לשום מערער ומקטרג לעורר שום דין ומשפט עלי כלל. חוסה ה' על שארית ישראל עמך, והצילנו מכל רע ומכל הגזרות קשות שבעולם, ותסלק ותסיר ותבטל כל המשפטים והדינים מישראל, עד שנזכה על-ידי ביטול הדינים לשמחה גדולה, שתגדיל השמחה עד שתגיע לתוך הרגליו, שנזכה לרקוד הרבה מתוך שמחה. נגילה ונשמחה בישועתך, בשמחה וגילה, רינה דיצה וחדוה, (ובפרט בימי שמחה ויום טוב ימי חג פלוני) הקדושים הבאים לקראתנו לשלום. רחם עלינו וחזקנו לשמוח בהם בכל עוז, כי הם זמן שמחתנו.

רב להושיע, רחם עלינו והשמיענו בשורות טובות אמתיות מהרה שנתבטלו כל הגזרות הקשות, למען נזכה לשמוח בשמחת החג הקדוש הבא עלינו לטובה, ולא יתערבב שמחתנו, חס ושלום. רחם עלינו למען שמך ושמחנו בחג הקדוש הזה הבא עלינו לטובה בשמחה גדולה, בשמחה אמתית בשמך הגדול והקדוש שנקרא עלינו, ויקויים מקרא שכתוב: **בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו**, עד שנזכה להמשיך השמחה מהחג הקדוש והנורא הזה על כל השנה כולה.

מערכת: 054-7587032
050-6741702, 02-5829086

תרומות: בכל סניפי הדואר,
 חשבון 89-2255-7

מכתבים: ת.ד. 27100,
 ירושלים 91270

שידורי מצות: 050-6870043
 (13:00-16:00)

ותחזקנו ותאמצנו להיות בשמחה תמיד, עד שנזכה על-ידי השמחה לשמירת הברית קודש באמת, כראוי לאיש הישראלי הנבחר מכל העמים והלשונות. וברחמיך הרבים, תשמור אתה בעצמך את בריתנו הקדוש מכל מיני פגמים שבעולם, ותעשה כנפלאותיך ותזכנו ברחמיך מהרה לתיקון הברית בתכלית התיקון הנבחר באמת כרצונך הטוב, כי בעוצם נפלאותיך וטובותיך וחסדיך הרבים, ובכח וזכות הצדיקים האמתיים ששמרו את הברית בתכלית השלמות שאין שלמות אחריה, אני בטוח ונשען, שתתקן אותי ואת כל ישראל, ותהפוך הכל לטובה, עד שגם כל הפגומים מאוד מאוד בפגם הברית יהיו בכלל תיקון הברית באמת, כי ממך לא יפלא כל דבר.

מכתב

(מספר אבי הנחל - מ"ב)

ב"ה, אור ליום ג' ט"ז חשוון תשכ"ג.
 עיר הקודש ירושלים.
 עצמי ובשרי, עצמי ובשרי, עצמי ובשרי, עצמי ובשרי, עצמי ובשרי, עצמי ובשרי, עצמי ובשרי, ובשרי החביב עלי באמת יותר מנפשי מר...

שהעיר את רוחו והקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים, והכניס עצמו בכל כוחו בהשתדלות גדולה ויתירה ביותר, לגדל ולהדר ולפרסם בעולם את שם הצדיק האמת, היחיד בעולם, העולה לעילא ולעילא על כל הצדיקים הנוראים יחידי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו גם עכשיו, בתוך כל מיני חשכות והתרחקות, אשר בימינו אלה, אשריך אחי, אשריך אלפים פעמים, שפנימיות לבבך מבין ומרגיש האמת האמיתי, שמאיר עכשיו בכל העולמות מראש ועד סוף, שלום רב.

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, צ"ז)

בשעת תפילה, עולין מדרגא לדרגא, ועל-כן צריכין ליתן צדקה קודם התפילה, כדי שעל-ידי זה יאירו ויתגלו בחינת הגוונים עלאין שיש בכסף וזהב, שזה בחינת התגלות גדולת הבורא, שעל-ידי זה נכנעין ונתבטלין כל הקליפות והדמיונות, ואז יכולין לעלות מדרגא לדרגא בשלמות (הלכות מאבד ממון חבירו ומסור ב' - אות ח').

חינוך מוהר"ן

(תר"ד)

אמר [רבינו ז"ל], שאצלו איש ואשה שווין. היינו שאין מגיע לו שום צד מחשבה כשרואה אשה רק הכל שוה אצלו בעיניו, כאילו רואה איש. ואמר שאינו מתיירא לא מאשה ולא ממלאך. ובזה יש הרבה לבאר, כי מי שיש לו עדיין איזה צד פחד כל שהוא מהרהורי אשה, אפילו אם הוא צדיק גדול באמת רק שאינו נקי בתכלית הזיכוך, ועדיין יש לו איזה פחד כל שהוא מזה, הוא צריך לפחוד ממלאך, אבל הוא זכרונו לברכה התפאר שאין לו שום פחד מזה, על-כן אין לו פחד ממלאך. וזה מרומז בדברי רבותינו ז"ל, בקדושין: **אנא בשרא ואנת אש ואנא עדיפנא מנך** [אני בשר ודם ואתה אש ואני יותר טוב ממך], שאמר רב עמרם חסידא אל המלאך. ומובא בדבריו זכרונו לברכה בהתורה **תקעו ממשלה**, בלקוטי תניינא בסימן א' עיין שם היטב.

ארץ ישראל

(אוצר היראה - ד')

העולם בכללו נגד השם יתברך הוא בבחינת שלא כסדר, בחינת בתשרי נברא העולם, בחינת תשרי"ק שלא כסדר, כי הנהגת העולם על-ידי בחינת מלכות שהוא בחינת שלא כסדר, ועיקר חיות וקיום העולם על-ידי שהעולם נכלל בקדושתו יתברך על-ידי ישראל קדושים שמקדשין את עצמן ואת כל העולם, ואז נכלל העולם בבחינת כסדר, שזה עיקר החיות. ועל-כן, עיקר חיות וקיום העולם הוא על-ידי ארץ-ישראל, ששם כל העשרה מיני קדושות שהם בחינת כסדר. ועל-כן בציון, ששם נקודת האבן-שתיה שכלולה מכל העשרה מיני קדושות, על-כן דרך שם עיקר עליית התפילה בחינת מלכות, כי דרך שם נכללן התפלות בהשם יתברך, ועל-ידי-זה נתמלאין כל הבקשות והכל הולך ומתנהג כסדר (עניין קדושה דסדרא).